

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. P. K.**, bývajúceho v L., **2/ Mgr. V. K.**, bývajúcej v L. a **3/ J. G.**, bývajúceho v L., zastúpených advokátskou kanceláriou FIAČAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, M. Pišúta č. 936/16, v mene ktorej koná ako konateľ advokát Mgr. Ivan Fiačan, PhD., proti žalovanému **Stavebnému bytovému družstvu Liptovský Mikuláš**, so sídlom v L., **o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie zmluvnej pokuty**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 11 C 210/2001, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. marca 2012 sp. zn. 9 Co 200/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 23. marca 2011 sp. zn. 11 C 210/2001-437 vo výroku o zamietnutí žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré podľa tvrdenia žalobcov malo vzniknúť na strane žalovaného tým, že mu okrem celkove dohodnutej ceny zhotoveného bytu – (diela) zaplatili aj navýšenie tejto ceny o index rastu cien stavebných prác, hoci podľa zmluvy o výstavbe bytu na to neboli povinní. Potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Stotožňujúc sa so závermi prvostupňového súdu uviedol, že za situácie, keď žalobcovia dobrovoľne uzavreli so žalovaným zmluvu obsahujúcu ustanovenia umožňujúce zvýšiť cenu bytu, a keď dlh vzniknutý navýšením ceny bytu aj o tzv. index rastu cien uznali a navýšenú cenu zaplatili, bolo ich povinnosťou preukázať, že žalovaný sa na ich úkor obohatil. Túto povinnosť však nesplnili.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalobcovia. Žiadali, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby zrušil aj rozsudok prvostupňového súdu. Dovolanie odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označili arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu bez jeho náležitého odôvodnenia, keď im nebola daná odpoveď na podstatnú odvolaciu námietku týkajúcu sa toho, že žalovanému zo zmluvy ani zo zákona nevzniklo právo na zaplatenie tzv. indexov (navýšenie ceny o index rastu cien stavebných prác).

Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa

už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovali dovolatelia, a ktorá mala spočívať v odňatí ich možnosti konať pred súdom tým, že rozsudok odvolacieho súdu nebol dostatočne odôvodnený.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, pričom sa zároveň stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozsudku. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu bolo preto potrebné posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa a zároveň (vzhľadom na obsah prvostupňového rozhodnutia) aj s prihliadnutím na dôvody uvedené už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 9 Co 69/2010 zo 17. júna 2010. Berúc do úvahy tento kontext je zrejmé, že odvolací súd zo skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, podľa ktorého zmluva o výstavbe bytu navýšenie ceny bytu o tzv. index umožňovala. Tento právny záver v odôvodnení svojho rozsudku a predtým už aj v zrušujúcom uznesení výslovne uviedol. Tým dal odpoveď na odvolaciu námietku žalobcov, ktorí tvrdili, že ani zo zmluvy a ani zo zákona žalovanému právo na zaplatenie indexov nevzniklo. Pokiaľ následne odvolací súd odôvodnil potvrdenie prvostupňového rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby tým, že žalobcovia nepreukázali vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, nemohol byť tento záver chápaný inak, než tak, že bezdôvodné obohatenie spôsobom tvrdeným žalobcami (neexistenciou práva žalovaného na navýšenie ceny) nemohlo vzniknúť, a iné skutočnosti umožňujúce záver o bezdôvodnom obohatení (napr. nesprávnosť vyčísleného navýšenia ceny) žalobcovia netvrdili a teda ani nepreukázali. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa tak spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať správnosťou rozsudku odvolacieho súdu aj z hľadiska správneho právneho posúdenia.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. augusta 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová